

नत्वम् । यथा, महाभारते । १२ । २२८ । ४ ।
 “सामान्यश्रुतिभिर्गत्वा ब्रह्मलोकनिवासिभिः ।
 ब्रह्मिणामितदौषीजाः शान्तपाप्मा महातपाः ।
 विचचार यथाकामं त्रिषु लोकेषु नारदः ॥”
 सामान्यं, त्रि, (समानस्य भावः । समान +
 ष्यञ् ।) अनेकसम्बन्धे क्ववस्तु । साधारणम् ।
 इत्यमरः । ३ । १ । ८२ ॥ यथा, देवलः ।
 “सामान्यं पुत्रकन्यानां सृतायां स्त्रीधनं विदुः ।
 अप्रजायां हरिर्हर्ता माता भ्राता पितापि वा ॥”
 इति दायतत्त्वम् ॥

(यथा च कुमारः । ७ । ४४ ।

“एकैव मूर्त्तिर्विभेदे त्रिधा सा
 सामान्यमेवां प्रथमावरत्वम् ।
 विष्णोर्हरस्तस्य हरिः कदाचित्
 वेधास्तयोस्तावपि धातुराद्यौ ॥”)

सामान्यलक्षणा, स्त्री, (सामान्यं साधारणधर्मः
 लक्षणं यस्याः ।) अलौकिकसन्निकर्षविशेषः ।
 स तु आश्रयज्ञापकसामान्यज्ञानम् । यथा ।
 एकघटदर्शने सकलघटज्ञानं भवति ईदृशघट-
 त्वादिज्ञानम् । तन्मार्गं यथा, भाषापरि-
 ष्कटे ।

“अलौकिकः सन्निकर्षविधः परिकीर्तितः ।
 सामान्यलक्षणा ज्ञानलक्षणा योग्यस्तथा ॥
 आसत्तिराश्रयान्तु सामान्यज्ञानमिष्यते ।
 तदिन्द्रियजतद्वर्गबोधसामग्र्यपेक्षते ॥”

सामान्यशासनं, स्त्री, (सामान्यं शासनम् ।)
 सामान्याधिकारः । यथा,—

“मन्वेन्द्रकोषी स्वादुन्नहाशासनं धर्मकीलकः ।
 सामान्यशासनं सौरं सुकृतिः शूद्रशासनम् ॥”
 इति पुरवर्गे शब्दरत्नावली ॥

सामान्या, स्त्री, (सामान्यं + टाप् ।) साधारणी
 नायिका । अस्या लक्षणम् । धनमात्रलाभार्थ-
 सकलपुरुषाभिलासाः सा त्रिधा । अन्यसम्भोग-
 दुःखिता । बक्रोक्तिगर्विता । मानवती ।
 बक्रोक्तिगर्वितापि द्विविधा । प्रेमगर्विता
 सौन्दर्यगर्विता च । एता नायिका अवस्थाभेदेन
 प्रत्येकं अष्टप्रकारा भवन्ति । यथा । प्रोषित-
 भर्तृका १ खण्डिता २ कलहान्तरिता ३ विप्र-
 लब्धा ४ उल्कण्डिता ५ वासकसज्जा ६ स्वाधीन-
 पतिका ७ अभिसारिका ८ । इति रस-
 मञ्जरी ॥ (यथा च साहित्यदर्पणे । ३ ।
 १११—११२ ।

“धोरा कलाप्रगल्भा स्याद्देश्या सामान्य-
 नायिका ।

निर्गुणानपि न हेष्टि न रज्यति गुणिवपि ।
 वित्तमात्रं समालोक्य सा रागं दर्शयेद् बहिः ॥
 काममङ्गोक्ततमपि परिशीलधनं नरम् ।
 मात्रा निष्कामयेदेवा पुनः सन्धानकाङ्क्षया ॥
 तस्कराः पण्डुका मूर्खाः सुखप्राप्तयनास्तथा ।
 लिङ्गिनश्चक्रकामाया आसां प्रायेण वज्रभाः ॥
 एषापि मदनभक्ता कापि सत्यानुरागिणी ।
 रक्तायां वा विरक्तायां रतमस्यां सुदुर्लभम् ॥”

पण्डुको वातरोगपण्डुदिः । हृत्प्रच्छन्नं ये
 कामयन्ते ते हृत्प्रच्छन्नाः । तत्र रागहीना यथा
 नटकमेलकादौ मदनमञ्जर्यादिः । रक्ता यथा
 सृच्छकटिकादौ वसन्तसेनादिः । पुनश्च ।
 “भवस्थाभिर्भवन्व्यष्टावेताः षोडशभेदिताः ॥
 स्वाधीनभर्तृका तद्वत् खण्डितायाभिसारिका
 कलहान्तरिता विप्रलब्धा प्रोषितभर्तृका ।
 अन्या वासकसज्जा स्याद्विरहीत्कण्डिता
 तथा ॥”
 एतासां लक्षणाणि तु तत्तच्छब्दे विशेषतो
 द्रष्टव्यानि ॥

सामि, व्य, अर्धम् । निन्दा । इत्यमरः । १ । १ । ४८ ॥
 सामिहृतः, त्रि, अर्धोक्तः । सामिशब्दात् कृधातोः
 क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

सामिधेनी, स्त्री, (समिधां भाधानी । समिध् +
 “सामिधामाधाने षेष्ण ॥” ४ । ३ । १२० ।
 इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या षेष्ण । पित्वात् ङीष्) ।
 अग्निस्समिधना ऋक् । अग्नेर्वालिने या ऋक्
 पठ्यते । तत्पर्यायः । धाव्या २ । इत्यमरः । २ ।
 ७ । २२ ॥ (यथा, महाभारते । १ । ३४ । १६ ।

“नवैवोक्ताः सामिधेन्यः पितृणां
 तथा प्राहुर्नवयोगं विसर्गम् ॥”

समित् । इति मेदिनी ॥

सामिपीतः, त्रि, अर्धपानकृतः । सामिशब्दात्
 पाधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

सामिभुक्तः, त्रि, अर्धभुक्तः । सामिशब्दात् भुज-
 धातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा, रघुः ।
 १८ । १६ ।

“वज्रभाभिरुपसृत्य चक्रिरे
 सामिभुक्तविषया समागमाः ॥”)

सामीची, स्त्री, वन्दना । इति हारावली ॥
 सामीप्यं, स्त्री, (समीपस्य भावः । समीप् + चतु-
 र्वर्णादित्वात् ष्यञ् ।) समीपत्वम् । नैकत्वम् ।
 यथा,—

“वः कसामीप्यसादृश्यसाकल्यानुक्रमर्हिषु ॥”
 इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

अधिकरणविशेषः । आधारभेदः । यथा,—
 “सामीपाक्षेपविषयेऽप्यस्य आधारयतुर्विधः ।”

इति कारके मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

सामुद्रं, स्त्री, (समुद्रं भवम् । ष्यञ् ।) समुद्र-
 लवणम् । इति ईश्वरचन्द्रः ॥ करकच् इति
 भाषा । तत्पर्यायः ।

“सामुद्रं यत्तु लवणं त्रिकुटं कङ्कच तत् ॥”
 इति रत्नमाला ॥

अस्य गुणाः ।

“सामुद्रं लवणं पाके नाल्युष्णमविदाहि च ।
 भेदनं मधुरं स्निग्धं शूलघ्नं नातिपित्तलम् ॥”

इति राजवल्लभः ॥

अन्यत् समुद्रलवणशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * ॥
 समुद्रफेनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (समुद्रेण
 ऋषिणा प्रोक्तमिति । अण् ।) देहचिह्नम् ।

इति मेदिनी ॥ (तत्रक्षणात्तन्व्यविशेषः ।

इति केचित् ॥) समुद्रजाते, त्रि । इति च
 मेदिनी ॥ (पुं, समुद्रगामौ बणिक् । यथा,
 याज्ञवल्कर । २ । ३८ ।

“कान्तारगास्तु दशकं सामुद्रा विंशकं शतम् ।
 दद्युर्वा स्वकृतां वृद्धिं सर्वं सर्वानु जानितु ॥”
 मशकविशेषः । यथा, सुश्रुते । ५ । ८ ।

“मशकाः सामुद्रः परिमण्डलो हस्तिमशकः
 कृष्णः पार्वतीय इति पञ्च तैर्दृष्टस्य तीव्रकण्ड-
 र्दशः शोफश्च । पार्वतीयस्तु कौटेः प्राणहरै-
 स्तुल्यलक्षणः ॥” * ॥ देशविशेषः । यथा, मार्क-
 ण्डेये । ५८ । १३ ।

“प्राग्य्योतिषाः सलौहित्याः सामुद्राः पुरुपा-
 दकाः ।

* * * * *
 वर्द्धमानाः कोशलाश्च सुखे कूर्मस्य संस्थिताः ॥”
 सामुद्रकं, स्त्री, (सामुद्रमेव । स्वार्थे कन् ।) समुद्र-
 लवणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ समुद्रोक्तस्त्रीपुं-
 लक्षणप्रत्ययः । तद्विवरणं यथा,—

श्रीकृष्ण उवाच ।

“कौटुशः पुरुषो वन्द्योऽवन्द्यो वा कौटुशो भवेत्
 कन्या वा कौटुशी शस्या गर्हिता वापि
 कौटुशी ॥

महेश उवाच ।

शृणु कृष्ण प्रवक्ष्यामि समुद्रवचनं यथा ।
 लक्षणन्तु मनुष्याणां एकेकेन वदास्यहम् ॥
 वाभभागे तु नारीणां दक्षिणे पुरुषस्य च ।
 निर्दिष्टं लक्षणं तेषां समुद्रेण यथोदितम् ॥
 पूर्वमायुः परीक्षेत पश्चात्क्षणमेव च ।
 आयुर्हीनं नराणाञ्चेत् लक्षणैः किं प्रयो-
 जनम् ॥”

अथ पुरुषलक्षणम् ।

“पञ्चदीर्घं चतुर्दशं पञ्चसूक्ष्मं षड्जतम् ।
 सप्तसूक्ष्मं त्रिगभीरं त्रिविशालं प्रशस्यते ॥
 बाहुनेत्रदयं कुक्षी ही तु नासा तथैव च ।
 स्तनयोर्न्तरश्चैव पञ्चदीर्घं प्रशस्यते ॥

श्रीवाद्य कर्णौ पृष्ठश्च ऋक्षं जङ्घे सुपूजिते ।
 चत्वारि यस्य ऋक्षानि पूजां प्राप्नोति नित्यशः ॥
 सूक्ष्माण्यङ्गुलिपर्वाणि दन्तकेयनखलवः ।
 पञ्च सूक्ष्माणि येषां हि ते नरा दीर्घजीविनः ॥

नासा नेत्रश्च दन्ताश्च ललाटश्च शिरस्तथा ।
 हृदयश्चैव विज्ञेयमुन्नतं षट् प्रशस्यते ॥

पाणिपादतली रक्षौ नेत्रान्तरनखानि च ।
 तालुकोऽधरजिह्वा च सप्तसूक्ष्मं प्रशस्यते ॥

स्वरो बुद्धिश्च नाभिश्च त्रिगभीरमुदाहृतम् ।
 उरः शिरो ललाटश्च त्रिविस्तीर्णं प्रशस्यते ॥

कटिर्विशाला बहुपुत्रभागे
 विशालहस्तो नरपुङ्गवः स्यात् ।

उरो विशालं धनधान्यभागे
 शिरो विशालं नरपूजितः स्यात् ॥

न श्रीस्वजति रक्ताङ्गं नाथः कनकपिङ्गलम् ।
 दीर्घबाहुं न चैश्वर्यं न मांसीपचितांसकम् ॥

कदादिहन्तुरो मूर्खः कदाचित् लोमशः सुखी ।